

РЕШЕНИЕ

№ 5819

гр. София, 12.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 30.01.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов

Жана Петрова

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **13353** по описа за **2025** година докладвано от съдия Жана Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба с вх. № 400435/05.12.2025г. на А. К. Й. с ЕГН [ЕГН], чрез процесуален представител адв. Д. Р., А.К.Р. против Решение №3943 от 30.10.2025г. по НАХД № 20251110203871 на Софийски районен съд, НО, 1 състав, с което е потвърден електронен фиш серия К № 10253457 от 13.12.2024г. на СДВР, с който на А. К. Й. за извършено нарушение на чл.21, ал.1 от ЗДВП на осн. чл. 189, ал.4 вр. с чл. 182, ал.4 вр. ал.1, т.2 от ЗДВП е наложена глоба в размер на 100 лв.

Касаторът релевира оплаквания, че решението е постановено при допуснати нарушения на материалния закон и съществени процесуални нарушения довели до лишаването му от право на защита. Твърди, че поради невъзможност на процесуалния му представител да се яви на насроченото открито съдебно заседание на 12.06.2025г. и неразглеждане на подадена от него молба за отмяна на хода по същество е накърнено правото му на защита. В жалбата е посочено, че с оглед строго личния характер на административно наказателната отговорност, на базата на презумпция, че собственикът е управлявал автомобила си, тъй като в конкретния случай собственика е юридическо лице е недопустимо да бъде санкционирано дадено физическо лице, каквото са явява жалбоподателя. В производството проведено пред Софийски районен съд били ограничени правата му да посочи доказателствени искания, които да докажат че в дадения ден и час А. К. Й. не е бил в С. и съответно не е управлявал автомобила. Твърди наличието на

предпоставките на чл.28 от ЗАНН, поради липса на причинени вреди. Моли за отмяна на обжалваното решение и връщането му за ново разглеждане от друг състав на СРС. Претендира разности.

В съдебно заседание, се представлява от адв. Р., който поддържа жалбата, прави особено искане за спиране на производството по делото поради наличието на предпоставки за сезиране на конституционния съд поради противоречие на чл. 189 ал.4 от ЗДВП със залегналата в Конституцията презумпция на невинност.

Ответникът, СДВР, не представя отговор по жалбата, изразява становище за неоснователност и недоказаност на същата в представени писмени бележки, чрез процесуалния си представител гл. юрисконсулт В. П., като моли за нейното отхвърляне като неоснователна и недоказана. В съдебно заседание на се представлява. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба. Възражава срещу направеното доказателствено искане, с доводите, че посочената санкционна норма не противоречи на презумпцията на невинност, поради което на е налице основание за сезиране на Конституционни съд по въпроса. Счита решението на СРС и издадения електронен фиш за правилни и законосъобразни.

Административен съд София - град, XV-ти касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срок, от надлежна страна, срещу подлежащ на касационна проверка съдебен акт, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Софийски районен съд (СРС), НО, 1-ви състав е установил от фактическа страна, следното:

На 13.12.2024 г. в 19. 35 часа лек автомобил с рег. [рег.номер на МПС] се движил в [населено място], по бул. А. М. до [жилищен адрес] в посока от [улица]към [улица]. До бл. 1Б била позиционирана преносима система за контрол на скоростта на МПС с вградено разпознаване на номера и комуникации тип CORDON M2, която заснела приближаващия се автомобил и засякла скоростта му от 67 км.ч (след приспаднат толеранс) при ограничение от 50 км.ч за населено място. Автомобилът бил собственост на „Йелоу 333“АД. Съгласно разпоредбата на чл. 189, ал. 5 от ЗДВП (в относимата към случая редакция), на 13.01.2025 г. изпълнителният директор на дружеството „Йелоу 333“АД, чрез пълномощник предоставил в съответната териториална структура на Министерството на вътрешните работи писмена декларация с данни за лицето А. К. Й., управлявало автомобила на дата 13.12.2024г. и копие на СУМПС №285876045 издадено на 19.05.2022г. от МВР С.. На А. К. Й. - посочен в декларацията, е издаден електронен фиш серия К № 10253457 от 13.12.2024г. на СДВР. В процесния фиш нарушението е квалифицирано като повторно от влизане в сила на електронен фиш серия К № 8205170/20.07.2023 г., влязъл в сила на 02.04.2024 г. а процесното нарушение е извършено в едногодишен срок от тази дата - 13.12.2024 г.

За да постанови съдебния акт съдът е изложил съображения, че нарушението е безспорно доказано, предвид приобщените материали по делото, а отговорността на жалбоподателя е правилно ангажирана предвид данните, посочени от собственика на управлявания лек автомобил. По отношение на наложената санкцията на водача за нарушение, извършено в условията на повторност съдът е приел, че правилно нарушението е квалифицирано като „повторно“, като е взел предвид, че електронен фиш серия К № 8205170/20.07.2023 г., който е послужил за

ангажиране на административнонаказателната отговорност на лицето при условията на повторност по смисъла на § 6, т. 33 ДР на ЗДвП е влязъл в сила на 02.04.2024 г.

Решението е валидно, допустимо и правилно.

При постановяването му не е допуснато нарушение на материалния закон. Въззивният съд е изследвал всички относими към спора обстоятелства, излагайки мотиви, чрез които е направена връзката между приетите за установени обстоятелства и съответните правни изводи. При правилно изяснена фактическа обстановка СРС е достигнал до законосъобразния извод за съставомерност на деянието, за което е санкциониран жалбоподателя. Обвинението е подкрепено от приобщените към административнонаказателната преписка документи, които са безпротиворечиви и взаимно допълващи се и установяват изложената в електронния фиш фактическа обстановка. Съдебният състав подробно се е аргументирал относно всяко едно от приетите по делото доказателства. Изследвани са всички релевантни за спора обстоятелства. Обсъдени са в съвкупност събраните доказателства и въз основа на тях съдът правилно е приел, че оспорващият е извършил вмененото му нарушение, във връзка с което правилно е била ангажирана административно-наказателната му отговорност.

Разпоредбата на чл. 182. ал.1 т. 2 от ЗДвП в действащата към момента на извършеното нарушение редакция, предвижда за превишаване на скоростта от 11 до 20 km/h – санкция с налагане на глоба в размер на 50 лв.. Съгл. ал.4 от същия член – „когато нарушението по ал. 1, т. 1 - 5, ал. 2 и ал. 3, т. 1 - 5 е повторно, наказанието е предвидената за съответното нарушение глоба в двоен размер.

Съгласно чл. 189. Ал.4 от ЗДвП при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, за което не е предвидено наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство или отнемане на контролни точки, се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Електронният фиш съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното ѝ заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от министъра на вътрешните работи.

Чл. 189. ал.5 от ЗДвП (Изм. и доп. - ДВ, бр. 66 от 2023 г., в сила от 1.08.2023 г.) посочва, че електронният фиш по ал. 4 се връчва на лицето по чл. 188, ал. 1 или 2 с препоръчано писмо с обратна разписка или чрез длъжностните лица на определените от министъра на вътрешните работи служби за контрол, при осъществяване на функциите и правомощията им. В 14-дневен срок от получаването му собственикът заплаща глобата или предоставя в съответната териториална структура на Министерството на вътрешните работи писмена декларация с данни за лицето, извършило нарушението, и копие на свидетелството му за управление на моторно превозно средство. На лицето, посочено в декларацията, се издава и изпраща електронен фиш по ал. 4 за извършеното нарушение. Първоначално издаденият електронен фиш се анулира. С ЕФ е констатирано превишение на допустимата скорост – 50 km/h със - 17 km/h след приспаднат толеранс от 3%. За това превишение законодателят е предвидил санкция в размер на 50лв. При условията на повторност, каквито несъмнено са доказани в случая същата следва да бъде определена в двоен размер или 100лв., какъвто правилно е определен размера на наложената с ЕФ глоба.

Съдът намира, че независимо от събраните по делото доказателства, установяващи, че

автомобилът, с който е било извършено нарушението за скорост, е собственост на „Йелоу 333“ АД, от доказателствата по делото се установява, че санкционираното лице се възползвало от предвидената в чл. 189, ал. 5 от ЗДвП възможност в 14-дневен срок от получаването на ЕФ да представи в съответната териториална структура на МВР писмена декларация с данни за лицето, извършило нарушението, поради което с ЕФ правилно и законосъобразно е ангажирана административно-наказателната отговорност на касатора.

Настоящия съдебен състав счита за неоснователни оплакванията на касатора наведени в жалбата за извършени процесуални нарушения от страна на СРС, НО, 1-ви състав. В кориците на по НАХД № 20251110203871 на Софийски районен съд, НО, 1 състав не се намира твърдяната от него молба за отмяна хода на делото с приложения, съответно безпредметна остава необходимостта да бъде обсъждана липсата на произнасяне на първоинстанционния съд по нея. Следва да бъде отбелязано, че съдът не установява да е допуснато процесуално нарушение в производството по НАХД № 20251110203871 на Софийски районен съд, НО, 1 състав във връзка с недопуснати доказателствени искания на касатора. Следва да се отбележи, че същият е представляван от процесуален представител, който е подал жалбата и който е имал възможността да конкретизира същите в жалбата. В жалбата, иницирала първостепенния съдебен контрол не се съдържат данни да са били направени доказателствените искания визирани в касационната жалба, нито с нея, нито с молба преди проведеното и след проведеното съдебно заседание. Още повече, че за съдебното заседание процесуалният му представител е бил уведомен още на 22.05.2025г. близо 20 дни преди провеждането на същото. Твърденията на касатора в тази насока са недоказани, поради което е неоснователно и оплакването, че касатора е бил лишен от възможност да упражни защитата си. Воден от горното настоящият касационния състав намира, че районният съд не е допуснал съществено нарушение на процесуалните правила, което да е довело до лишаване на касатора от правото му на защита.

Касаторът е отправил към настоящия съдебен състав искане за сезиране на Конституционния съд (КС), поради нарушаване на действащата в административнонаказателното право, както и в наказателното право, заложена в конституцията, презумпция на невинност с нормата на чл. 189 ал.4 от ЗДвП, (непосочена конкретно - изведена от съдържанието на искането в касационната жалба като презумпция, че собственикът управлява автомобила си).

Презумпцията за невинност е основен конституционен принцип в Република България, закрепен в чл. 31, ал. 3 от Конституцията, според който „обвиняемият се смята за невинен до установяване на противното с влязла в сила присъда“. Този принцип гарантира, че никой не може да бъде третиран като виновен преди окончателно съдебно решение.

Същността на този принцип изключва, задължението на лицето да доказва своята невинност. Като тежестта на доказване на вината е на обвиняващата страна (държавата/прокуратурата). Презумпцията действа не само в наказателния, но и в административно-наказателния процес.

Чл. 189, ал. 4 от ЗДвП урежда налагането на административни наказания (глоби) за нарушения, установени и заснети с автоматизирани технически средства и системи, чрез така наречения „електронен фиш“. Електронният фиш се издава без присъствието на контролен орган и нарушител, а глобата се налага на собственика на автомобила, независимо кой е шофирал. Като „Редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното“. В случая дори да възниква известно противоречие, защото при електронния фиш се налага санкция на собственика (предполагам нарушител), без държавата първоначално да доказва, че той е управлявал автомобила или че е виновен. Предположението, че заснетият от камерата автомобил се управлява от собственика, е логично и обосновано, като презумпцията за невинност конституционно е спазена, доколкото собственикът от своя страна има право да

докаже противното, че друг е управлявал автомобила, посочено в същия член 189, ал. 4 от ЗДвП изр. 2 - „В 14-дневен срок от получаването му лицето, на което е издаден електронният фиш, заплаща глобата или имуществената санкция или предоставя в съответната териториална структура на Министерството на вътрешните работи писмена декларация с данни за лицето, извършило нарушението, и копие на свидетелството му за управление на моторно превозно средство“.

Настоящият съдебен състав счита, че чл. 189, ал. 4 от ЗДвП представлява изключение в административното право, при което доказателствената тежест се измества върху собственика (собственикът трябва да докаже, че не е извършил нарушението), което се счита за допустимо в правовата държава, доколкото е осигурена законовата възможност за съдебен контрол и защита.

Следователно твърдяното от касационния жалбоподател противоречие, не би могло да представлява годно основание за упражняване на правомощието по чл. 150, ал. 2 от КРБ от настоящия съдебен състав, поради което искането за спиране на производството по делото следва да се остави без уважение, респективно без уважение следва да се остави и искането по чл. 150, ал. 2 от Конституцията на Република България.

Предвид изложеното, настоящият състав приема, че не са налице твърдените касационни основания, а обжалваното съдебно решение като валидно, допустимо и правилно, следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора, на касатора не се дължат разноски.

Ответникът претендира присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение, като с оглед изхода от спора и на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН, във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ, във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, такива му се дължат. Като съобрази фактическа и правна сложност на делото, в полза на СДВР следва да се присъдят разноски в размер на 66.47 (шестдесет и шест евро и четиридесет и седем евроцента) евро – левовата равностойност на 130,00 (сто и тридесет) лв. разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. първо от АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд - София-град, XV-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ особено искане на А. К. Й., с ЕГН: [ЕГН], чрез адв. Д. Р., за спиране на производството по делото и за отправяне на искане по чл. 150, ал. 2 от Конституцията на Република България за установяване противоконституционност на разпоредбата на член 189, ал. 4 от ЗДвП.

ОСТАВЯ В СИЛА решение №3943 от 30.10.2025г. постановено по НАХД № 20251110203871 на Софийски районен съд, НО, 1 състав.

ОСЪЖДА А. К. Й., с ЕГН: [ЕГН], с адрес [населено място], [жк], ул. „522-ра“, № 4 да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи, с адрес [населено място], [улица] сумата от 66.47 (шестдесет и шест евро и четиридесет и седем евроцента) евро разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Председат

ел:

Членове:

